

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Пловдив, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на
пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Величка П. Белева Въззивно гражданско дело
№ 20235300501689 по описа за 2023 година

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по жалба на ответника по спора Б. Д. М., ЕГН - ***** срещу Решение № 4214 от 13.12.2022 г. по гр.д. № 10 814/2021 г. на РС – Пловдив, с което е уважен предявеният от ЗАД Булстрад Виена Иншурънс Груп АД, ЕИК 000694286 срещу въззивника положителен установителен иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 500 ал. 1 т. 3 от КЗ вр. чл. 125 т. 7 от ЗДвП, като е признато за установено, че М. дължи на въззиваемото дружество сумата **798,13лв.**, представляващо заплатено от дружеството на третото увредено лице С.В.Й. застрахователно обезщетение по щета № *** на основание сключен договор за застраховка гражданска отговорност, обективизиран в полица № **, ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска / датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК / до окончателното изплащане – за което вземане издадена по ч.гр.д. № 6513/2021 г. на РС – Пловдив Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3858 от 23.04.2021 г. и съответно на този резултат е осъден да заплати на въззиваемия – ищец направените за заповедното и исковото производство деловодни разноски.

Въззивникът твърди да е неправилен извода на районния съд, че неправомерно – без да изчака органите на МВР, е напуснал местопроизшествието без съставен и подписан между него и увреденото лице двустранен констативен протокол по чл. 5 от Наредба № Из – 41 /12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия В тази насока съдът не съобразил, че е бил принуден да стори това в ситуация на крайна необходимост - поради насочената и упражнена върху него физическа агресия от страна на пострадалия и негови близки и съседи, заплашваща здравето и дори живота му. Не бил отчетен и факта, след напускането на мястото на произшествието, въззивникът е подал жалба до органите на МВР, в която е посочил и да е извършил

процесното ПТП.

По така изложените доводи се пледира за отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на иска. Претендират се направените деловодни разноси.

Не са заявени доказателствени искания.

От въззиваемото дружество е депозиран отговор за неоснователност на жалбата. Безспорно установено е по делото, че въззивникът е напуснал местопроизшествието без съставен двустранен протокол с увредения по чл. 5 от казаната Наредба № Из – 41 /12.01.2009 г. и без да уведоми органите на МВР. Дори и да се приеме, че му е бил нанесен побой, то установените по него физически наранявания / посредством съдебно медицинското удостоверение и показания на свидетел / по вид и степен не са такива, съставляващи уважителни причини за неизпълнение на задължението му по чл. 123 ал. 1 т. 3 б. „б „ от ЗДвП да остане на мястото на ПТП преди пристигането на контролните органи на МВР - без и да уведоми тези органи. Счита за неприменима хипотезата на крайна необходимост.

По така изложените доводи се пледира за потвърждаване на обжалваното решение. Претендират се разноските за въззивното производство.

Не са заявени доказателствени искания.

Съдът установи следното:

Производството пред районния съд е образувано по предявен от Булстрад Виена Иншурънс Груп АД, ЕИК 000694286 срещу Б. Д. М., ЕГН – ***** положителен установителен иск по чл. 422 от ГПК с материалноправно основание чл. 500 ал. 1 т. 3 от КЗ.

Безспорно между страните и установено по делото е, че на 17.09.2020 г. в село *** М. е причинил ПТП с материални щети – подробно описани по вид и в размер на исковата сума от 798,13 лв., като загубвайки контрол над управлението от него по улица *** лек автомобил „ Рено Еспейс „, рег. № *** ударил паркирания пред № *** на улицата лек автомобил Форд Фокус, рег. № ***, собственост на третото лице С.В.Й.

Протокола за ПТП е съставен от надлежното длъжностно лице на 29.09.2020 г., тъй като М. е напуснал местопроизшествието, без между него и третото лице Й. да е съставен двустранен Протокол за ПТП – надлежно попълнено Приложение № 3 съгласно чл. 5 ал. 1 от Наредба № Из – 41 /12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия ..., без който формуляр - съгласие безспорност между водачите не може да се приеме че съществува. Тоест налице е хипотеза на чл. 125 т. 7 от ЗДвП и посещението на органите на МВР е било в случая задължително, съответно М. е бил длъжен да остане на местопроизшествието до тяхното пристигане – чл. 123 ал. 1 т. 3 б. „ в „, от ЗДвП.

Безспорно установено е, че към датата на ПТП е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка гражданска отговорност между ЗАД Булстрад Виена Иншурънс Груп АД и Б. М. при управление на притежавания от него л.а. „ Рено Еспейс „, рег. № ***.

Безспорно установен е и факта, че застрахователят е заплатил на увреденото лице С. Й. обезщетение в размер на 798,13 лв. по образуваната щета.

Спорният въпрос е дали са налице извинителни причини за М. да не изпълни задължението си по чл. 123 ал. 1 т. 3 б. „ в „, от ЗДвП, като сигнализира съответната служба за контрол и остане на мястото на произшествието до пристигането на органите на МВР и съставяне на протокол за ПТП.

В тази насока той твърди да живее на същата улица, да познава третото лице Й. и да е установил автомобила си, изчаквайки го, за да му предложи съгласие и дори репарирание щетите по автомобила. Й. обаче излязъл от дома си, видимо употребил алкохол, при това не

сам, а заедно с още няколко мъже. Преди М. да направи предложението си, Й. и компанията му го нападнали, удряли го по главата и тялото и крещели. Жената на Й. излязла, издърпала мъжа си и останалите и това го спасило от по тежки увреждания. Поради силната уплаха за здравето и дори за живота си, той се качил в автомобила си и избягал в дома си и се заключил, а на следващия ден подал жалба в полицията за побоя, в която изложил и фактите и обстоятелствата за настъпилото ПТП.

Като доказателства за тези твърдения са представени пред първоинстанционния съд съдебно – медицинско удостоверение, свидетел, изискана е преписката по жалбата.

Съдебно – медицинското удостоверение от 18.09.2020 г. от Отделение *** при *** удостоверява, че след извършен преглед на М. по същия са установени охлузвания и кръвонасядания в дясната челна област, горния клепач на лявото ухо, рана на долната устна в областта на левия устен ъгъл, както и кръвонасядания по вътрешната и външната повърхност на лява и дясна мишници с размери съответно 8/6 см. и 7/5 см. Заключение на съдебния медик е, че описаните травматични увреждания е възможно по време и начин да са причинени така както съобщава пострадалия – удрял, блъскан и ритан от познати и непознати му лица.

От преписката се установява депозирана на 18.09.2020 г. в РПУ – *** жалба от М. за нанесения му от третото лице С. Й. и още няколко непознати му мъже побой във връзка с причиненото от него ПТП от 17.09.2020 г..

Свидетелят И.Н.И. депозира показания, че с Б. са приятели от деца, И. го посещава в дома му ежеседмично и на 17.09.2020 г., също бил в дома му. Б. излязъл с колата си, няколко минути след него свидетелят също излязъл и видял, че по надолу на улицата Б. е удрял и дърпан от някакви мъже. Свидетелят тръгнал към тях, но преди него някаква жена излязла от къщата си и ги разтървала. Б. се качил в колата и на заден ход се прибрал в дома си, свидетелят също се върнал. Цялото лице на Б. било в кръв, кървели устата и веждата му, имал и синини по ръцете, бил уплашен. По късно същата вечер свидетелят го качил в колата си и го закарал във *** ДКЦ в ***, за да му окажат медицинска помощ.

От страна на ищцовото дружество, като свидетел за същите обстоятелства е разпитан собственика на увредения автомобил С.В.Й.. Депозира показания да не е имало конфликт между него и Б.. Свидетелят чул силен трясък, излязъл от дома си и видял, че Б. е задържан от няколко момчета на улицата, според свидетеля защото искал да избяга. По Б. нямало кръв, той се качил в автомобила си и се прибрал в дома си. Според свидетеля бил неадекватен, гледал „странно някак като пиян, не мога да кажа „. Нито Б., нито свидетелят са подали сигнал в КАТ, обадили се някой от комшиите. На следващия ден – 18.09.2020 г., свидетелят подал в РПУ – *** заявление за ПТП и виновния причинител Б. М., който избягал – приложено по делото. Приложени са и обясненията на М. по образуваната по заявлението преписка – идентични с поддържаните по делото възражения.

При така установеното настоящата инстанция намира за неправилно решението на районния съд за уважаване на иска с мотив, че по делото не се установява ответникът, непосредствено след ПТП да е бил удрял, но дори и да се приеме да е чувствал застрашена телесната си неприкосновеност – доколкото е бил задържан от неизвестни лица, то след като се е прибрал в дома си не е бил в безпомощно състояние, пречатващо възможността му да сигнализира веднага органите на МВР за причиненото ПТП.

Настоящата инстанция намира искът за неоснователен.

За ПТП е сигнализирана съответната служба за контрол на МВР в деня, следващ деня на настъпването на ПТП – както от страна на причинителя, така и от страна на собственика на увредения лек автомобил – С. Й.. Причината за несвоевременното уведомяване е факта на упражнено физическо насилие върху въззивника непосредствено след ПТП и във връзка с него – който факт въззивният съд намира за несъмнено доказан - показанията на свидетеля

Н., които се подкрепят от съдебно – медицинското удостоверение за нанесени удари по главата и тялото на въззивника, както и подадената от последния на следващия ден жалба в РПУ – *** за физическа саморазправа срещу него от страна на собственика на ударения автомобил / свидетеля С. Й. / и лица от обкръжението му. Показанията на свидетеля Й. в противна насока не се кредитират – те са в противоречие с казаните гласно и писмени доказателства и по делото не са ангажирани други доказателства в същата насока, поради което тези показания сами по себе си не опровергават така установения факт. Физическата саморазправа от страна на собственика на увредения автомобил и други лица от обкръжението му срещу причинителя на ПТП и свързаната с нея пряка и непосредствена опасност за по тежко увреждане на неговото здраве несъмнено съставлява уважителна причина по смисъла на чл. 500 ал. 1 т. 3 от КТ той да не изпълни задълженията си по чл. 123 ал. 1 т. 3 б „ в „, от ЗДВП – какъвто е настоящия случай. Поради което не е възникнало в случая правото на регрес на застрахователя по чл. 500 ал. 1 т. 3 от КЗ.

Предвид изложеното решението на районния съд се отменя и искът се отхвърля.

На въззивника се присъждат направените за двете съдебни инстанции разноски в общ размер от 1 077,90 лв. – 550 лв. за производството пред районния съд и 527, 90 лв. – за въззивното производство.

И съдът

РЕШИ:

Отменя изцяло Решение № 4214 от 13.12.2022 г. по гр.д. № 10 814/2021 г. на РС – Пловдив, вместо което **Постановява:**

Отхвърля предявеният от ЗАД Булстрад Виена Иншурънс Груп АД, ЕИК 000694286 срещу Б. Д. М., ЕГН - ***** положителен установителен иск по чл. 422 ГПК – за признаване за установено, че Б. Д. М. дължи на ЗАД Булстрад Виена Иншурънс Груп АД на основание чл. 500 ал. 1 т. 3 от КЗ сумата **798,13 лв.**, представляваща заплатено от дружеството на третото увредено лице С.В.Й. застрахователно обезщетение по щета № *** на основание сключен договор за застраховка гражданска отговорност, обективиран в полица № ***, ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяването на иска / датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК / до окончателното изплащане – за което вземане издадена по ч.гр.д. № 6513/2021 г. на РС – Пловдив Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3858 от 23.04.2021 г..

Осъжда ЗАД Булстрад Виена Иншурънс Груп АД, ЕИК 000694286 да заплати на Б. Д. М., ЕГН – ***** деловодни разноски за две инстанции в размер на 1 077, 90 / хиляда седемдесет и седем лева и деветдесет стотинки /.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____